

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobkyně: **REINVEST spol. s r.o.**, IČ: 65410840
sídlem K Novému dvoru 897/66, 142 00 Praha 4
zastoupená advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod Kaštany 245/10, 160 00 Praha 6

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 6. 2020 č.j. 1121/2020-160-SPR/5

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

1. Žalobkyně se žalobou došlou Městskému soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí Ministerstva dopravy (dále jen „žalovaný“) ze dne 17. 6. 2020 č.j. 1121/2020-160-SPR/5 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný podle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) rozhodl tak, že odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností ze dne 20. 4. 2020 č.j. MHMP 569530/2020/Bal (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) se jako nepřipustné zamítá.
2. Prvostupňovým rozhodnutím Magistrát hlavního města Prahy, odbor dopravněsprávních činností (dále jen „správní orgán I. stupně“) v souladu s ust. § 67 odst. 1 správního řádu rozhodl tak, že žalobkyně se jako provozovatel motorového vozidla tov. značky X., registrační značky X. dopustila přestupku, neboť v rozporu s ust. § 10 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 361/2000 Sb.“) nezajistila, aby dne 5. 5. 2019 v 10:43 hodin v Praze 4, ul. Zálesí x Nad Lesním Divadlem (v blízkosti sloupu VO č. 412479, směr k ul. Novodvorské) při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, a to tím, že dosud nezjištěným řidičem byla s vozidlem v daném místě a čase na úseku označeném svislou dopravní značkou č. B20a s číslem 30 překročena nejvyšší dovolená rychlost, tento řidič se neřídil daným dopravním značením, jel s motorovým vozidlem rychlostí 58 km/h a překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 28 km/h, čímž spáchal dosud nezjištěný řidič přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb. porušením § 4 písm. c) téhož zákona; žalobkyně jako provozovatel daného vozidla se tak dopustila přestupku podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. porušením ust. § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., za což jí byla uložena pokuta ve výši 2 500 Kč a povinnost uhradit náhradu nákladů řízení.

II. Obsah žaloby

3. Žalobkyně namítala, že odvolání bylo žalovaným nesprávně vyhodnoceno jako podané neoprávněnou osobou, tvrdila, že odvolání podala žalobkyně prostřednictvím svého zástupce, kterým byl P. K. Uvedla, že prvostupňové rozhodnutí bylo dne 24. 4. 2020 doručeno společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., která v rozhodné době žalobkyni zastupovala, odvolání však podal nový zmocněnec žalobkyně P. K., který k němu nepřiložil plnou moc. Plná moc však byla P. K. bez výzvy správního orgánu doplněna dodatečně, byla doručena oběma správními orgány dříve, než bylo vydáno napadené rozhodnutí, přičemž úřední osoba před započítáním sepsu napadeného rozhodnutí plnou mocí disponovala. Měla za to, že plná moc předložená dodatečně zcela postačovala, neboť ve chvíli, kdy žalovaný o věci rozhodoval, již měl za prokázané, že původní podání bylo učiněné osobou zmocněnou žalobkyní. Poukázala na rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 17. 10. 2019 č.j. 55 A 51/2019-25 a rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 3. 2017 č.j. 19 A 50/2015-88, ze kterého vyplývá, že i kdyby správní orgán stanovil k předložení plné moci lhůtu (což se zde nestalo) a plná moc by byla doložena po této lhůtě, nebylo by možné posuzovat odvolání jako nepřipustné.
4. V daném případě je tak posouzení odvolání jako nepřipustného v rozporu se spisem, neboť ze spisu je prokázáno, že osoba podávající odvolání byla k tomuto úkonu řádně

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

zmocněna. Argumentace procesními obstrukcemi jsou nepřipadné, k žádné obstrukci zde nedošlo, není ani zřejmé, jak by tato mohla jakkoli být ku prospěchu žalobci. Zástupce žalobkyně navíc vysvětlil, proč je plná moc předkládána až po podání odvolání. Poukázala na recentní názor Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) prezentovaný v rozsudku ze dne 28. 11. 2019 č.j. 10 As 237/2018 – 27, který vyjasňuje, že situace, kdy není předložena plná moc, je odlišná od situace, kdy je podání učiněno bez podpisu, rovněž argumentace žalovaného rozsudkem NSS č.j. 2 As 215/2015-72 je nepřipadná, neboť tento posuzuje doložení plné moci po lhůtě stanovené ve výzvě po podání odporu, jde o odlišnou situaci. Stejně tak jsou nepřipadné úvahy o tom, zda bylo namístě, aby správní orgán vyzýval žalobkyni k odstranění vady, neboť žalobkyně tuto vadu odstranila bez vyzvání, a to dříve, než žalovaný počal rozhodovat.

5. S ohledem na výše uvedené považovala napadené rozhodnutí za nezákonné, neboť odvolání bylo podáno zástupcem žalobkyně, nikoli osobou k tomu neoprávněnou.
6. Dále žalobkyně vyjádřila nesouhlas se zveřejňováním osobních údajů žalobkyně i svého právního zástupce a neanonymizovaných rozhodnutí krajského soudu a Nejvyššího správního soudu ve věci na webových stránkách Nejvyššího správního soudu, k tomu uvedla obsáhlou argumentaci.
7. Navrhla, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno, věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení a aby byla žalovanému uložena povinnost uhradit žalobkyni náhradu nákladů řízení.
8. V replice k vyjádření žalovaného se žalobkyně vyjádřila zejména k argumentaci žalovaného týkající se nezveřejňování údajů žalobkyně a jejího právního zástupce na webu NSS.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě shrnul dosavadní průběh řízení a uvedl, že proti prvostupňovému rozhodnutí bylo dne 11. 5. 2020 podáno odvolání prostřednictvím datové schránky P. K., které však neobsahovalo plnou moc, dané odvolání tak bylo vyhodnoceno jako nepřipustné a prvostupňové rozhodnutí tak nabylo právní moci dne 12. 5. 2020, odvolání bylo jako nepřipustné postoupeno k posouzení žalovanému. Dne 1. 6. 2020 a 3. 6. 2020 obdržel žalovaný doplnění odvolání, jehož součástí je plná moc, žalobkyně zároveň odůvodnila, že podané odvolání plnou moc neobsahovalo z důvodu nedodržení dohody mezi podatelem odvolání a žalobkyní. Žalovaný především odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31. 8. 2020 č.j. 1 A 5/2020-25, který se zabýval totožnou situací a dle kterého žalovaný nemusel procesně reagovat na pozdní doložení plné moci, zamítnutí odvolání pro nepřipustnost bylo dle názoru soudu v souladu se zákonem. Žalovaný setrval na svém stanovisku ohledně nepřipustnosti odvolání, odkázal na napadené rozhodnutí, P. K. neprokázal, že by byl zmocněn žalobkyní. Měl za to, že se vzhledem k postupu žalobkyně ve správním řízení (tj. opakované úmyslné podávání vadných plných mocí či podání absolutně bez plné moci) se jedná o zneužití práva na zastoupení, žalobkyně cílí pouze k zániku odpovědnosti za přestupek či k následnému zrušení rozhodnutí v soudním řízení a vyúčtování nákladů na právní zastoupení. Poukázal na jiné žaloby vedené u Městského soudu v Praze, které se týkají různých vad plných mocí od společnosti Pomáháme a chráníme s.r.o. či od P.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

K., jde o účelové podávání vadných podání, jež je zneužitím práva a nepožívá právní ochrany. Závěrem se žalovaný vyjádřil k požadavku žalobkyně na nezveřejňování údajů žalobkyně a jejího právního zástupce.

10. Navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

IV. Obsah správního spisu

11. Ze správního spisu soud zjistil, že přípisem nadepsaným „Sdělení k řidiči vozidla“, který byl správnímu orgánu I. stupně doručen dne 4. 9. 2019, žalobkyně v řízení o přestupku dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., zmocnila ke svému zastupování společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., IČ: 24317594.
12. Prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno dne 20. 4. 2020, pod sp. zn. S-MHMP 1110930/2019/Bal, bylo shledáno, že žalobkyně se jako provozovatel daného vozidla dopustila přestupku podle ust. § 125f odst. 1 porušením ust. § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., za což jí byla uložena pokuta ve výši 2 500 Kč a povinnost uhradit náhradu nákladů řízení. Rozhodnutí bylo doručeno žalobkyni a společnosti Pomáháme a chráníme s.r.o., jako zástupci žalobkyně.
13. Dne 11. 5. 2020 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno z datové schránky P. K. blanketní odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí podané P. K. ve věci obviněného REINVEST spol. s r.o., uvedena byla sp. zn. S-MHMP 1110930/2019/Bal. Plná moc pro P. K. nebyla k odvolání připojena, v odvolání P. K. sdělil, že z důvodu aktuální situace podání doplní ve lhůtě 5 dnů.
14. Správní orgán I. stupně vyhotovil vyrozumění o postoupení nepřipustného odvolání ze dne 26. 5. 2020, ve kterém sdělil, že nepřipustné odvolání podané P. K. proti prvostupňovému rozhodnutí bylo téhož dne předáno příslušnému odvolacímu orgánu, kterým je Ministerstvo dopravy. Sdělení bylo zasláno žalobkyni, která si jej z datové schránky vyzvedla dne 28. 5. 2020, společnosti Pomáháme a chráníme s.r.o., která si jej z datové schránky vyzvedla dne 31. 5. 2020 a P. K., který si jej z datové schránky vyzvedl dne 1. 6. 2020.
15. Správnímu orgánu I. stupně a žalovanému byla dne 1. 6. 2020 P. K. jako zástupcem obviněné zaslána plná moc udělená žalobkyní dne 11. 5. 2020 P. K. k zastupování v řízení vedeném u správního orgánu I. stupně pod sp. zn. SMHMP 1110930/2019/Bal, a to k zastupování v plném rozsahu ve všech stupních řízení. Dle průvodního sdělení P. K. měla obviněná dle jejich dohody zaslat plnou moc dne 11. 5. 2020 ze své datové schránky, z právní opatrnosti nyní zasílá plnou moc i P. K., a to správnímu orgánu I. stupně i žalovanému. Předmětná plná moc byla žalovanému předána též správním orgánem I. stupně před vydáním napadeného rozhodnutí se zprávou, že správnímu orgánu I. stupně byla plná moc doručena dne 1. 6. 2020.
16. Napadeným rozhodnutím, které bylo vydáno dne 17. 6. 2020, žalovaný odvolání jako nepřipustné zamítl s tím, že předmětné odvolání podal pan P. K. Dle odůvodnění obdržel odvolací orgán dne 1. 6. 2020 a dne 3. 6. 2020 doplnění odvolání, jehož součástí je plná moc, žalovaný konstatoval, že odvolatel (tj. P. K. – pozn. soudu) vystupuje minimálně ve stovkách řízení týkajících se dopravních přestupků a je všeobecně znám svým účelovým a obstrukčním jednáním, kdy jeho častými námitkami jsou i spekulace

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

týkající se zastoupení. Odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2017 č.j. 1 As 352/2016-36 a a rozsudek rozšířeného senátu ze dne 18. 12. 2018 č.j. 4 As 113/2018-39. Měl za to, že správní řízení nemá být přehlídkou zbytečných úkonů a výzev k odstranění nedostatků podání, které odvolatel zcela zjevně nemíní respektovat, správní orgán I. stupně jej proto nemusel vyzývat k doplnění plné moci po podaném odvolání. Dovodil, že pokud takové osoby nemusí být vyzývány, je nutné stanovit lhůtu, do které musí plnou moc doplnit samy, přičemž se jeví jako přiléhavé stanovení 15denní lhůty stanovené pro odvolání; pokud v odvolací lhůtě není doplněna plná moc, je nutné takové odvolání vyhodnotit jako nepřípustné, neboť prvostupňové rozhodnutí nabylo právní moci dne 12. 5. 2020 a následné doplnění plné moci již nemůže tuto skutečnost žádným způsobem zvrátit. V dané věci byla plná moc doplněna až dne 1. 6. 2020, tedy po cca 2 týdnech od podaného odvolání, což nelze považovat za včasné, z podaného odvolání se správní orgán I. stupně ani nemohl domnívat, že je podatel k takovému kroku zmocněn, neboť ani neavizoval, že by byl oprávněn zastupovat žalobkyni. Shrnl, že aby došlo ke konvalidaci podaného odvolání, musí být plná moc předložena ve lhůtě pro podání odvolání, a nikoli v libovolné lhůtě se značným odstupem, jak činí odvolatel. Odkázal na jiná řízení, kde odvolatel užil stejnou taktiku spočívající v podání odvolání bez plné moci a jejím následném doplnění po cca 1 měsíci a více, jedná se o zneužití práva na zastoupení. Poukázal též na rozsudek NSS ze dne 18. 5. 2020 č.j. 4 As 38/2020-45. Proto v souladu s ust. § 92 odst. 1 správního řádu odvolání zamítl.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

17. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; dále jen “s.ř.s.”). Při přezkoumávání vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
18. Soud ve věci nařídil ústní jednání, které se konalo dne 3. 6. 2022. Žalobkyně se z jednání omluvila, žalovaný setrval na svém stanovisku.
19. Dle § 33 odst. 1 správního řádu *„účastník si může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce.“*
20. Podle § 37 odst. 3 správního řádu *„Nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.“*
21. Podle § 92 odst. 1 správního řádu *„Opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

nepřípustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.“

22. V dané věci je klíčovou otázkou, zda byl žalovaný povinen přihlížet k plné moci, kterou P. K. doplnil v průběhu odvolacího řízení.
23. Ze správního spisu vyplývá, že odvolání bylo podané včas, trpělo však vadou spočívající v nepřipojení plné moci, kterou by žalobkyně zmocňovala osobu podávající odvolání k jeho podání.
24. Lze přisvědčit žalobkyni, že plná moc je pouze průkazem existence zmocnění, tedy pouhým osvědčením o tom, že dohoda o zastoupení existuje. Plná moc je tak obecně způsobilá zhojit nedostatek zastoupení zpětně. Soud má však za to, že napadené rozhodnutí žalovaného je i přes výše uvedené v souladu se zákonem, a to z následujících důvodů.
25. Zmocněnec žalobkyně (P. K.) je soudu znám z úřední činnosti jako osoba, která vystupuje ve velkém množství řízení obdobného charakteru, přičemž bylo již mnohokrát judikováno, že se dopouští obstrukčních praktik (k tomu viz např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2019 č. j. 15 A 95/2019-33, či ze dne 4. 5. 2021, č. j. 2 A 66/2019 – 22 a na něj navazující rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2021 č.j. 1 As 145/2021-41, a dále rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 2. 2021 č.j. 9 As 265/2020-43, ze dne 16. 7. 2020 č.j. 6 As 2/2020-38, ze dne 23. 11. 2016 č. j. 6 As 36/2016 - 29, ze dne 4. 10. 2017 č. j. 8 As 146/2016 - 29, či ze dne 6. 2. 2019 č. j. 9 As 429/2018 - 35, č. 3864/2019 Sb. NSS, a tam odkazovaná judikatura). V rozsudku ze dne 24. 8. 2021 č.j. 1 As 145/2021-41 Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) uvedl: *„Patálie“ s plnou mocí měl profesionální zmocněnec P. K. např. i ve věcech projednávaných Nejvyšším správním soudem v rozsudcích ze dne 8. 6. 2021, č. j. 1 As 433/2020 - 38, ze dne 11. 9. 2020, č. j. 4 As 105/2020 - 46, ze dne 25. 2. 2021, č. j. 1 As 240/2020 – 37. Procesní postupy P. K. Nejvyšší správní soud již v minulosti označil za zneužití práva (srov. např. bod [20] rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2017, č. j. 6 As 37/2017 – 31).“*
26. Z toho vyplývá, že P. K. muselo být nepochybně známo, jaké náležitosti mají mít dokumenty předkládané správním orgánům, a tedy i to, že při podání odvolání za jinou osobu je nutné doložit plnou moc k prokázání zastoupení. Zmocněnec však v rozporu se svými znalostmi podal blanketní odvolání, aniž by k němu přiložil plnou moc prokazující zastoupení. V odvolání ani není uvedeno, že by jednal v zastoupení. Plnou moc nedoložil ani ve lhůtě, kterou si sám stanovil k doplnění podání (5 dnů, tj. do 18. 5. 2020), ve stejné lhůtě ani své blanketní odvolání nedoplnil o rozhodující skutečnosti. Zmocněnec doložil plnou moc datovanou ke dni 11. 5. 2020 až dne 1. 6. 2020, tedy poté, co byl správním orgánem I. stupně vyrozuměn o předložení nepřípustného odvolání žalovanému.
27. Pro úplnost soud uvádí, že v této situaci nebylo pochybením správního orgánu I. stupně, když nepřistoupil k výzvě dle § 37 odst. 3 správního řádu a odvolání předložil jako nepřípustné, jedná se o postup v souladu s rozsudkem rozšířeného senátu NSS ze dne 18. 12. 2018 č.j. 4 As 113/2018 – 39, na který odkázal žalovaný. Žalobkyně ostatně

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

ani nenamítá, že by nezaslání výzvy k odstranění vad bylo pochybením správního orgánu.

28. Obdobnou situaci, jako v daném případě, se již Městský soud v Praze zabýval v rozsudku ze dne 31. 8. 2020 č.j. 1 A 5/2020-25, na který poukazoval žalovaný, přičemž v posuzované věci soud neshledal důvod se od jeho právních závěrů odchýlit. Stručné odůvodnění, které P. K. připojil k opožděnému dodání plné moci, důvod pro odlišné posouzení nepředstavuje. Tyto závěry jsou následující.
29. Jelikož je zmocněnec znám svými pravidelnými obstrukčními praktikami, a tedy i tím, že v případě uznání plné moci zmocněnec namítá, že uznána být neměla a naopak, nebylo pochybením správního orgánu I. stupně, když nepřistoupil k výzvě dle § 37 odst. 3 správního řádu a odvolání předložil pro nepřípustnost, a to s odkazem na rozsudek rozšířeného senátu ze dne 18. 12. 2018, č. j. 4 As 113/2018 - 39, dle nějž *„[u]platňování procesních práv účastníků ve správním řízení nemá vést k samoučelné přehlídce zbytečných úkonů správních orgánů. Jinak by se správní řízení stalo vyprázdněným rituálem zcela neúčelných procesních postupů správního orgánu bez jakéhokoliv smysluplného obsahu. Přesně k těmto koncům by ovšem vedla povinnost správních orgánů poskytovat poučení či slovy § 37 odst. 3 správního řádu „pomáhat“ podateli odstranit nedostatky podání či ho vyzvat k jejich odstranění a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu, byť podatel byl již v mnoha jiných řízeních opakovaně poučován či mu bylo „pomáháno“ s tou samou otázkou. Poučení tu neplní naprosto žádnou funkci. „Pomáháno“ je někomu, kdo ve skutečnosti žádnou „pomoc“ nepotřebuje. Naopak veškeré své kroky činí jen proto, aby dosáhl právě oné „pomoci“; jinak a přesněji řečeno, aby správní orgán co nejvíce zatížil zbytečnými úkony. Jde tedy o šikanózní jednání, které je druhem zneužití práva.“* A dále *„Je-li proto zjevné, že stejná osoba podává sama či jako zmocněnec opakovaně podání bez podpisu, není procesní chybou, pokud správní orgán nepostupuje podle § 37 odst. 3 správního řádu a osobu nevyzve k odstranění nedostatku podání. Stejně závěry platí i pro osoby nějakým způsobem spojené s osobami tyto obstrukční taktiky využívajícími. Takovéto podání je v těchto výjimečných případech zneužitím práva, jako takové nepoživá právní ochrany a nevyvolá samo o sobě žádné procesní důsledky. Správní orgán na ně nemusí nijak procesně reagovat. Jakkoliv se může zdát tento závěr pro účastníky tvrdý, bylo jejich volbou, že se nechali zastoupit zmocněnci, jejichž hlavní a obecně známou taktikou je zneužívat procesní právo. Rozšířený senát zdůrazňuje, že zákaz zneužití práva je krajním prostředkem řešení právních sporů, je „poslední záchranou brzdou“ (ultima ratio), musí být tedy uplatňován nanejvýš restriktivně a za pečlivého poměření s principem právní jistoty (viz shodně usnesení rozšířeného senátu ze dne 27. 5. 2010, č. j. 1 As 70/2008-74, č. 2099/2010 Sb. NSS, bod 28).“*
30. Výše citované rozhodnutí je plně aplikovatelné i na předmětný případ. S ohledem na profesní činnost zmocněnce nelze mít za to, že by mohl pouze opomenout listinu předložit (či že by to opomněla žalobkyně), ale lze mít důvodně za to, že se jedná o další z obstrukčních taktik, která je činěna zmocněncem za účelem prekluze projednávaného přestupku. K tomuto soud též odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2017, č. j. 1 As 352/2016-36 dle kterého: *„Nad rámec pokládá kasační soud za vhodné upozornit (s ohledem na subjekty vystupující ve správním řízení) rovněž na rozsudek ze dne 30. 3. 2017, č. j. 1 As 158/2016-28, ve kterém jsou přiblíženy procesní taktiky zástupců a dalších osob s nimi spojenými, kteří zastupují*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

obviněné z přestupků v řadě správních řízení. Námitky jsou uplatňovány opakovaně, z čehož lze usuzovat, že je těmto zástupcům dobře známo, jaké náležitosti by měla plná moc obsahovat. Tyto postupy mají za cíl dosáhnout prekluze projednávaného přestupku. Jednou z těchto metod, je i předkládání plné moci v prostých kopiích v příloze e-mailu s elektronickým podpisem či úplně nepodepsané plné moci, kdy následně průběhu soudního řízení namítá zástupce v těch případech, kdy správní orgán plnou moc v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu akceptoval, že tak učinil nezákonně a naopak v případech, kdy správní orgány prostou kopii plné moci neakceptují, je následně žaluje, že tak neučinily. Takové jednání zmocněnců přinejmenším hraničí se zneužitím práva, kterému není nutné poskytnout ochranu.“. O tom, že se jednalo o obstrukční taktiku, svědčí též fakt, že blanketní odvolání nebylo zmocněncem jakkoli blíže doplněno, a to ačkoliv si pro doplnění sám stanovil lhůtu 5 dnů. Žalobkyně odvolání nedoplnila o bližší tvrzení při doložení plné moci, ani poté. Správní orgán I. stupně tak s ohledem na znalost obstrukčních taktik zmocněnce nemusel na odvolání procesně reagovat a mohl odvolání považovat za nedoplněné, tj. podané osobou, která k tomu nebyla zmocněna. Ze stejných důvodů žalovaný též nemusel procesně reagovat na pozdní doložení plné moci. Soud tak dospěl k závěru, že žalovaný v souladu se zákonem zamítl odvolání pro nepřipustnost dle § 92 odst. 1 správního řádu.

31. Soud rovněž odkazuje na rozsudek zdejšího soudu ze dne 4. 5. 2021 č.j. 2 A 66/2019-22, kde se soud též zabýval obdobnou skutkovou situací, tedy kde byla správnímu orgánu I. stupně plná moc doručena až po podání blanketního odvolání ze strany P. K. a až po uplynutí lhůty k podání odvolání. Soud zde řešil též související argumentaci žalobce o tom, že plnou moc doložil zmocněnec bez výzvy sám a to před tím, než žalovaný ve věci rozhodl, nelze tvrdit, že lhůta byla zmeškána. Soud zde potvrdil správnost postupu žalovaného, který odvolání zamítl jako nepřipustné, a to mj. z důvodu, že plná moc byla zmocněncem doplněna až po uplynutí lhůty k podání odvolání, a v důsledku toho prvostupňové rozhodnutí již bylo v právní moci. Proti tomuto rozsudku podal žalobce kasační stížnost, kde jednou z kasačních námitek bylo, že ani povědomí správního orgánu o obstrukčních taktikách není důvodem pro neakceptaci plné moci, měla-li být plná moc akceptována, pak měla být akceptována, lhotejno na to, kdo ji předložil, resp. na koho zněla; nelze souhlasit se závěrem, že pokud je účastník zastoupen určitým zmocněncem, nemusí být přihlíženo k jím provedeným úkonům.
32. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 24. 8. 2021 č.j. 1 As 145/2021 – 41 kasační stížnost zamítl a shledal zákonným zamítnutí odvolání pro nepřipustnost (§ 92 odst. 1 správního řádu) ze strany žalovaného. Přitom zde dospěl k závěru, že: *„S ohledem na skutečnost, že postup stěžovatele (resp. jeho údajného zmocněnce) byl shledán jako zneužití práva, nepožívá soudní ochrany. Stejně tak nepožívají soudní ochrany ani další jednání a postupy stěžovatele pramenící z jeho zneužívajícího jednání. Soud totiž není povolán k ochraně či aprobaci šikanózních nebo abuzivních praktik, naopak k ochraně zasažených veřejných subjektivních (hmotných a procesních) práv. Nejvyšší správní soud neshledal v podáních stěžovatele kromě opakovaných sporných a bezúčelných procesních praktik ve spisu nic relevantního, co by připomínalo obhajobu vůči obvinění, které bylo předmětem správního řízení a přezkoumávaného správního rozhodnutí, tedy týkalo se skutku, v němž byl shledán přestupek. Je jistě součástí práva na obhajobu zvolit i přístup zcela pasivní a nepřispívat k prokázání svého obvinění, naopak je povinností správních orgánů zjistit*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

skutkový stav bez důvodných pochybností v rozsahu potřebném pro rozhodnutí. Této povinnosti v dané věci správní orgány dostály. Žaloba byla vystavěna na procesních výhradách vůči postupu správních orgánů, soudní reakce krajského soudu tomu odpovídala. Přezkoumávaný rozsudek krajského soudu shledal kasační soud za odpovídající zákonu a ztotožnil se s jeho závěry.“

33. Soud tak v projednávané věci shledal, že správní orgány nepochybily, pokud považovaly odvolání za podané neoprávněnou osobou. Zároveň žalovaný tento svůj postup v napadeném rozhodnutí dostatečně odůvodnil a uvedl též jiná řízení, ve kterých zmocněnec postupoval stejným způsobem, jako v daném řízení. V důsledku toho žalovaný postupoval v souladu se zákonem, pokud zamítl odvolání pro nepřipustnost dle § 92 odst. 1 správního řádu.
34. Přílehlavým soud neshledal odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2019 č.j. 10 As 237/2018 – 27, neboť v tomto rozsudku NSS neshledal skutkové okolnosti, které by nasvědčovaly zjevnému zneužití práva. Na rozdíl od toho v nyní projednávané věci byly soudem v jednání zmocněnce shledány obstrukční a účelové postupy, jak je uvedeno výše.
35. Návrh žalobkyně na naprostou anonymizaci rozhodnutí pak soud nepovažuje za žalobní námitku, neboť daný návrh se nijak netýká napadeného rozhodnutí či řízení, kterého jeho vydání předcházelo, a tedy ani předmětu tohoto řízení. Soud má za to, že tento návrh, resp. nesouhlas je určen Nejvyššímu správnímu soudu a soud se k němu proto nebude vyjadřovat. Soud v této souvislosti pouze odkazuje na přechodí vyjádření Nejvyššího správního soudu k této argumentaci žalobkyně, tj. usnesení ze dne 25. 5. 2017, č. j. Nao 175/2017-161, rozsudky ze dne 6. 2. 2019, č. j. 9 As 429/2018-35, ze dne 23. 10. 2019, č. j. 6 As 106/2019-33, ze dne 27. 3. 2019, č.j. 2 As 383/2017 - 46, ze dne 17. 1. 2019, č.j. 10 As 321/2017-38, a mnohé další).
36. Soud na základě shora uvedených závěrů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
37. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 3. června 2022

Mgr. Kateřina Peroutková, v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.